

Skjøtselsplan for Båtneset, slåttemark

Porsanger kommune, Finnmark fylke

Gunn-Anne Sommersel

Skjøtselsplan for Båtneset, slåttemark

Porsanger kommune, Finnmark fylke

Ecofact rapport: 296

www.ecofact.no

Referanse til rapporten: Sommersel. G.-A., 2013. Skjøtselsplan for Båtneset, slåttemark, Porsanger kommune, Finnmark fylke. Ecofact rapport 296, 13 s.

Nøkkelord:

ISSN: 1891-5450

ISBN: 978-82-8262-294-3

Oppdragsgiver: Fylkesmannen i Finnmark

Prosjektleder hos Ecofact: Gunn-Anne Sommersel

Samarbeidspartnere:

Prosjektmedarbeidere:

Kvalitetssikret av: Christina Wegener

Forside: Foto: Gunn-Anne Sommersel

www.ecofact.no

INNHOOLD

1	GENERELL DEL – TEKST FRA MILJØDIREKTORATET	1
1.1	SLÅTTEMARKSUTFORMINGER I NORD NORGE	1
1.2	GENERELLE RÅD VED SKJØTSEL OG RESTAURERING AV VERDIFULLE SLÅTTEMARKER	2
1.2.1	<i>Skjøtsel</i>	2
1.2.2	<i>Restaurering</i>	2
2	SPESIELL DEL – UTARBEIDET AV ECOFACT	4
2.1	SØKBARE EGENSKAPER (FOR NATURBASE)	4
2.2	OMRÅDEBESKRIVELSE (FOR NATURBASE OG SOM GRUNNLAG FOR SKJØTSELSPLANEN)	4
2.3	SKJØTSELSPLAN	7
2.3.1	<i>Mål</i>	7
2.3.2	<i>Aktuelle tiltak</i>	8
2.3.3	<i>Utstyrsbehov</i>	9
2.3.4	<i>Oppfølging</i>	9
2.4	KILDER	10
2.5	ORTOFOTO/KART	11
2.6	BILDER	12
2.7	ARTSLISTE	13

1 GENERELL DEL – TEKST FRA MILJØDIREKTORATET

Slåttemarker er arealer som blir regelmessig slått. Semi-naturlig slåttemark, eller såkalt natureng, er slåttemarker som er formet gjennom rydding og lang tids tradisjonell slått. De er ofte overflatelyddet, men ikke oppdyrket og tilsådd i seinere tid, og ikke eller meget lite gjødslet. De blir slått seint i sesongen. Slåttemarkene blir eller ble gjerne høstbeitet og kanskje også vårbeitet. Hvordan slåttemarkene har vært skjøttet varierer noe fra sted til sted og hvor man er i landet. Slåttemark er urte- og grasdominert og oftest meget artsrik. Den kan være åpen eller tresatt.

Tresatte slåttemarker med styvingstrær som blir høstet ved lauving er i dag meget sjeldne. Slike såkalte lauvenger ble gjerne beitet om våren, slått en gang seint om sommeren og høstbeitet. I tillegg ble greinene på trærne høstet til lauvfôr med et tidsintervall på 5-8 år. I gammel tid spilte også myr en viktig rolle som slåttearealer (slåttemyr). De fleste jordvannsmyrene i Norge har tidligere vært slått, men myrslåtten opphørte i stor grad alt for lenge siden og forekom bare noen få steder fram til slutten av 1950-årene. Gjengroingen av slåttemyr går imidlertid gjerne langsomt så flere myrer bærer i dag likevel fortsatt preg av denne høstingen. Det er registrert få lauvenger og slåttemyrer som fortsatt er i hevd.

De ulike slåttemarkene tilhører våre mest artsrike naturtyper med meget stor betydning også for andre organismer enn karplanter. Rundt 70 prosent av våre dagsommerfugler er for eksempel knyttet til åpen engvegetasjon (særlig urterik slåttemark) og en rekke vadefugler bruker strandenger (slått eller beita) som hekkeområder og rasteplasser ved trekk. I tillegg har slåttemarker stor betydning for mange truete beitemarksoppper. Slåttemarker kan ikke erstattes av beitemarker fordi de inneholder vegetasjonstyper og flere arter som ikke opprettholdes av beite. I sammenligning med beitemarker har de høyest artsmangfold per m² og også de største bestandene av flere truete engarter. Gjennom historien har de vært, og vil også i framtiden være, viktige ”levende genbanker”. I tillegg er de bærekraftige økosystemer som har vært et nøkkelement i norsk landbruk i tusener av år. I løpet av 1900-tallet har de imidlertid blitt blant våre mest truete naturtyper.

1.1 Slåttemarksutforminger i Nord Norge

Den store variasjonen i vår slåttemarksvegetasjon i Norge er foreløpig bare delvis kartlagt. I det følgende har vi likevel forsøkt å peke på noen utforminger av slåttemarksvegetasjon som kan sees som karakteriske for Nord-Norge og dermed gir denne regionen et særskilt forvaltningsansvar. Vi gir også eksempler på noen verdifulle lokaliteter.

I Nordland finnes fine dunhavreenger med forekomst av bl.a. rødflangre, brudespore, vill-lin, harerug, fjellfrøstjerne og jåblom på skjellsand. Slik eng er tidligere registrert bl.a. på Kjerringøy, Bodø kommune. Ved Kvarv i Sørfold fantes en annen utforming

av dunhavreeng med arter som gulmaure, gjeldkarve og småengkall (Norderhaug 1988). Boreal slåtteeeng (G7) finnes også i Nord-Norge, men her mangler sørlige arter (Fremstad & Moen 2001). Artsrike kalkenger finnes bl.a. på Skogsholmen i Vega kommune. Skogstorkenebb-ballblomeng (G13) er karakteristisk for Nord-Norge og tidligere registrert bl.a. ved Jarfjorden i Finnmark med forekomst av bl.a. flere marikåpearter, sølvbunke, fjelltimotei, hvitbladtistel, gulaks, ryllik, småengkall og harerug (Norderhaug 1988). Enger med et spesielt artsinventar er finnmarksfrøstjerneeng og silkenellikeng (G9) som er registrert i Talvik og Anarjohka i Alta respektive Porsanger, Lebesby, Tana og Sør-Varanger (Alm et al. 1994, Fremstad & Moen 2001). Eksempler i god hevd finnes sannsynligvis ikke lenger, men svakt gjengrodde enger med mye finnmarksfrøstjerne og/eller russkjeks er registrert. Ved Makkenes i Vadsø finnes fine slåttemarklokaliteter som nå beites. Artsrike rester av tidligere slåttemark i tilknytning til sanddynesystemer (dyneeng W2a,b) finnes fortsatt i Nord-Norge bl.a. i Finnmark. De har imidlertid ikke vært i bruk på lang tid (Vibekke Vange pers. medd.).

1.2 Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av verdifulle slåttemarker

1.2.1 Skjøtsel

Beste måten å skjøtte ei gammel artsrik eng på, er å følge opp den tradisjonelle driftsformen, uten gjødsel og med sein slått. Det tradisjonelle slåttetidspunktet har variert noe fra sted til sted avhengig av klima og høyde over havet. Derfor er det viktig å finne ut hva som har vært vanlig på den aktuelle lokaliteten eller i nærområdet fra gammelt av. Slått før 10. juli var imidlertid meget sjeldent!

En bør benytte lett redskap (ljå, tohjuls slåmaskin eller lettere traktor der det er mulig). Graset må bakketørkes/eventuelt hesjes før det fjernes. Bakketørkinga er viktig for at frøene til engartene både skal få modne ferdig og bli liggende igjen på enga når høyet samles sammen og kjøres vekk.

Enkelte steder har engene i tillegg vært beitet, enten vår eller høst eller begge deler. Bare beiting kan imidlertid ikke erstatte slått, men er det eneste mulighet for skjøtsel i en periode, er storfebeiting det mest skånsomme. De velger ikke ut ”godbitene” slik sauene gjør. Beitepresset må i tilfelle ikke være for stort, og en må vente seg noe manuell etterrydding. Der en har tidligblomstrende arter som til eksempel søstermarihånd er det særlig viktig at en unngår vårbeite.

1.2.2 Restaurering

Når det gjelder restaurering av enger som er i gjengroing og utvidelse av eksisterende slåtteeareal er det viktig å ikke sette i gang med mer omfattende restaurering enn det en greier å følge opp med skjøtsel i ettertid.

Dersom det er mange delfelt som skal restaureres, kan det være lurt å ta det trinnvis over flere sesonger. Slik blir det mer overkommelig, og en får en følelse med hvor omfattende de ulike tiltakene er, og hva en kan forvente å få gjennomført per sesong.

Hogst/grovrydding bør helst gjennomføres på frossen og gjerne bar mark, dette for å unngå skader på undervegetasjonen og er samtidig lettvinnt for å få så lav stubbe som mulig. Rydding i snø kan være noe mer tungvint, mindre busker og oppslag kan også ryddes på sommeren når det er tørt og mye av biomassen er samlet i bladene.

I slåtteeenger som *ikke* har vært tresatt er det ikke noe poeng å sette igjen noe særlig med trær. Gamle styvingstrær må imidlertid spares. Et og annet lauvtre med fin og vid krone kan og få stå. All gran/furu og fremmede treslag (eksempelvis platanlønn) bør fjernes.

Etter hogst er det spesielt viktig at alt ryddeavfall, kvist, stubber og lignende blir samla sammen og brent på egne steder, og aller helst frakta ut av området. Dette for å unngå unødig oppgjødsling. Ryddeavfall som ligger spredd utover vil ellers fort føre til ny dominans av uønska rask og storvoksen konkurransesterk vegetasjon. Oppflising og spredning av flis i området er av samme grunn ikke å anbefale.

Gjenstående biomasse vil ta opp noe av næringen som frigjøres fra de døde røttene til trær og busker som har blitt ryddet vekk. Dette gir en gjødselseffekt som lett forårsaker oppvekst av uønska nitrogenkrevende arter (som for eksempel bringebær og brennesle). Gradvis gjenåpning er derfor viktig. Gjødslingseffekten sammen med økt lysinnstråling fører gjerne også til en del etterrenning. Det er mest effektivt å slå lauvrenningene i juli, når det er minst energi samla i rotsystemet. Dette faller normalt sammen med slåttetidspunktet. Det kan likevel være nødvendig å rydde lauvrenninger flere ganger utover i første sesongen, og i tillegg året etter.

Osp og or sprer seg ved rotskudd, og rydding kan i mange tilfelle føre til utstrakt renning. Disse kan det derfor lønne seg å ringbarke (sokke). Det bør da skjæres et fem cm bredt band rundt treet nedenfor nederste greina. Det er viktig at snittet er så dypt at all barken forsvinner, slik at transporten av næringsstoff helt sikkert er brutt. Det er lettest å ringbarke om våren. Etter tre somre må de døde trærne fjernes.

Stubber må kappes helt ned til bakken, enten i forbindelse med hogsten eller ved etterrydding på barmark. Større stubber vil gå raskere i forråtning om en skiller barken fra veden med et spett eller lignende, og så stapper jord i mellom. Med unntak av osp og or kan en også unngå renninger på denne måten. Dette kan til eksempel være aktuelt i kanter som hindrer lysinnstråling til slåttemarka.

Problemarter som bringebær- og rosekratt, brennesle, mjøduert eller liknende går normalt ut ved slått, men kan være avhengig av slått flere ganger per sesong i begynnelsen med ljà eller krattrydder. Ev. felt med einstape (bregne) bør slås ned med kjepp (ikke skjæres ned). På denne måten fortsetter bregna med å transportere næring fra røttene, og utarmer så rotsystemet. Den bør så fjernes på høsten.

For mer utfyllende om skjøtsel, restaurering og hevd, se:

Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker som finnes på DN's hjemmesider: <http://www.dirnat.no/content/1916/>

2 SPESIELL DEL – UTARBEIDET AV ECOFACT

2.1 Søkbare egenskaper (for Naturbase)

*Navn på lokaliteten	*Kommune	*Områdenummer
Båtneset	Porsanger	2020-01
ID i Naturbase	*Registrert i felt av:	*Dato
K04447/BN082941	Gunn-Anne Sommersel	20.07.2012
Eventuelle tidligere registreringer (år og navn) og andre kilder (skriftlige og muntlige)		Skjøtselsavtale
1992 – Lennart Nilsen (ref. Alm et al 1994)		Inngått år: 2013
2009 – Geir Gaarder og Ingrid Golten (ref. Gaarder et al 2011, lok 1026))		Utløper år: 2018
% andel		% andel
*Hovednaturtype:	100 %	Utforminger
Slåttemark (D01)		Svak lågurtslåtteeng (D0115)
Tilleggsnaturtyper:		100 %
*Verdi (A, B, C): A	Annen dokumentasjon (bilder, belagte arter m.m.)	

Påvirkningsfaktorer (kodeliste i håndbok 13, vedlegg 11)

Stedkvalitet	Tilstand/hevd	Bruk (nå)			Vegetasjonstyper
< 20 m	x God	Slått	x	Torvtekt	Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå (G08)
20 – 50 m	Svak	Beite		Brenning	
50 – 100 m	Ingen	Pløying		Park/hagestell	Frisk næringsrik "natureng" (G13)
> 100 m	Gjengrodd	Gjødsling			
	Dårlig	Lauving			

2.2 Områdebeskrivelse (For Naturbase og som grunnlag for skjøtselsplanen)

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, Ingrid Golten fra Porsanger kommune og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 20. juli 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune. Et større område som også innbefatter denne lokaliteten ble avgrenset av Lennart Nilsen i 1992 i forbindelse med de nasjonale kulturlandskapsundersøkelsene på 1990-tallet, og resultatene fra den er lagt inn i nettstedet Naturbase (ID: KF00000444). Lokaliteten er også innenfor avgrensningen til lokalitet 1026, kalkrike områder i fjellet, i Gaarder, Flynn, Golten og Midteng (2011), som også ligger i Naturbase (ID: BN00082941).

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten er ei eng på ca 14 daa, innerst på Båtneset, omtrent 7,5 km langs veien, nordvest for tettstedet Børselv. Enga er avgrenset av skråningen mot veien i nordøst, og ellers av knauser og vierbusker som skjerner noe for vær og vind. Jordsmonnet er grunt og stedvis tørkeutsatt. Solforholdene er gode. Berggrunnen er baserik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel slåttemark (D01) med utforming svak lågurtslåtteeeng (D0115). Vegetasjonstyper i henhold til Fremstad (1997) er frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå (G08) med innslag av frisk næringsrik ”natureng” (G13) i noe fuktigere områder med begynnende gjengroingstendens. Begge vegetasjonstypene regnes som noe truet (VU).

Artsmangfold

Området er artsrikt med ca 40 arter av høyere planter registrert i 2012, 24 av dem er engarter. Flere av engartene begunstiges av langvarig ekstensiv hevd, hvorav de viktigste er engkvein (*Agrostis capillaris*), kattedot (*Antennaria dioica*), harerug (*Bistorta vivipara*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), karve (*Carum carvi*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), rødsvingel (*Festuca rubra*), enghumleblom (*Geum rivale*) og småengkall (*Rhinanthus minor*). En del arter som normalt begunstiges under gjengroingsfasen var også godt representert med hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*), mjødukt (*Filipendula ulmaria*), ballblom (*Trollius europaeus*) og nesle (*Urtica dioica*) som de viktigste. Forekomsten av russekjeks (*Conioselinum tataricum*) kan sannsynligvis også regnes med i denne gruppen. Andre arter på lokaliteten som ofte opptrer i kulturmark er grasløk (*Allium schoenoprasum*), engreverumpe (*Alopecurus pratensis*), smårørkvein (*Calamagrostis neglecta*), skogrørkvein (*Calamagrostis phragmitoides*), sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), jåblom (*Parnassia palustris*), seterrapp (*Poa pratensis* ssp. *alpigena*), engsoleie (*Ranunculus acris*), storveronika (*Veronica longifolia*) og fuglevikke (*Vicia cracca*). I tillegg er det noen områder med tørrere jord hvor man finner småvokste urter som reinrose (*Dryas octopetala*), bleiksøte (*Gentianella aurea*) og fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha vært holdt delvis i hevd fram til i dag. Imidlertid er ikke slåttematerialet alltid fjernet etter slåtten, noe som fører til gjødsling og økt gjengroing. Det ser også ut til at det brukes traktor til slåtten. Tunge maskiner presser jorda sammen, og svekker dermed jordstrukturen.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Kulturminner

Det ble ikke registrert noen kulturminner.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare lokaliteten som en verdifull slåttemark bør skjøtselen av området justeres nærmere tradisjonell hevd. Dette gjøres i henhold til skjøtselsplan for lokaliteten.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en slåttemark knyttet til kulturlandskapet i dalen like sørøst for avgrensningen.

Verdibegrunnelse

Dette er en slåttemark som fortsatt er i hevd, selv om dagens hevd bør justeres en del. Enga er stor, og har mange engarter, særlig starr i betraktning at dette er langt mot nord. Verdien av slåttemarkene settes derfor til høy (A)

2.3 Skjøtselsplan

Dato skjøtselsplan: 31.12.2013	Utformet av: Gunn-Anne Sommersel	Firma: Ecofact Nord AS	
UTM: W35 439793,7803220	Gnr/bnr. 34/136	Areal (nåværende) 14 daa	Areal etter evt restaurering Del av verneomr Nei

2.3.1 Mål

Hovedmål for lokaliteten: Justere dagens hevd slik at den kommer nærmere tradisjonell hevd, og hindre videre gjengroing av området.

Konkrete delmål:

- Gjengroingsprosessen skal hindres både ved å fjerne oppsamlet dødt plantemateriale som gir uønsket næringstilførsel, og ved å opprettholde slåtten.
- Framvekst av tradisjonelle slåttemarksarter skal økes ved å bedre lystilgangen ved jordoverflaten.

Eventuelle spesifikke mål for delområde(r):

Tilstandsmål arter:

Mål for bekjempelse av problemarter/gjengroing:

Skogen bør holdes i sjakk, slik at den ikke går videre ut i enga. Noe busker er fint å ha som le-vekster.

2.3.2 Aktuelle tiltak

Generelle tiltak	Prioritering (år)	Antall daa/m	Kontroll (dato)
<p><u>For å nå målet om å hindre gjengroingsprosessen målet om å bedre lystilgangen ved jordoverflaten:</u></p> <p>Alt av visnede plantedeler fra de siste årene som dekker jordbunnen fjernes.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Det beste er å bruke rive. • Tungt maskineri bør ikke brukes. • Tohjulstraktor med rive kan brukes • Det visne plantematerialet bør fraktes ut av området, og heller ikke legges i overkant (ikke i skråninga ved veien for eksempel) slik at næring følger vannstrømmen nedover i enga 	2014-15	ca 14 daa	
<p><u>For å nå målet med å få enga tilbake i en tilstand av aktiv hevd nærmest mulig den tradisjonelle</u></p> <p>Gjennomføre årlig slått uten bruk av tunge maskiner.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tohjulstraktor med slåttekriver kan brukes • Slåttetidspunkt nærmest mulig det tradisjonelle, vanligvis seint på sommeren så får de blomstrende plantene tid til å sette frø. • Bakketøking eller helst hesjing av høyet • Høyet må fjernes etterpå, høy som ligger igjen gjødsler området • Unngå å gjødsle området 	Fra 2014	14 daa	
Aktuelle restaureringstiltak ut over de generelle	Prioritering (år)	Antall daa/m	Kontroll (dato)
<p><u>For å nå målet med å holde skogen i sjakk:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Rydding trengs kun i kanten av skogholtene for å hindre at skogen ekspanderer • Rydding kan med fordel gjøres på sommeren, da fjerner man mest næring • Ved felling av trær er det viktig å kutte av så lavt ned på stammen som mulig. Husk at det skal slås i området etterpå. • Det er viktig å fjerne kvister og greiner/stamme ut av området. • Ved behov må steiner fjernes slik at det blir mulig å slå • Det er viktig å komme i gang med slått rett etter at skogen er ryddet, det bidrar til å begrense nyrenning 	2015		
Aktuelle årlige skjøtselstiltak, ut over de generelle:	Prioritering (år)	Antall daa/m	Kontroll (dato)
Ingen			

2.3.3 Utstyrskbehov

2.3.4 Oppfølging

Skjøtselsplanen skal evalueres innen, ____ år:

Behov for registrering av spesifikke artsgrupper:

Tilskudd søkt år:

Søkt til:

Tilskudd tildelt år:

Tildelt fra:

Skjøtselsavtale parter:

ANSVAR:

Person(-er) som har ansvar for iverksettelse av skjøtselsplanen

2.4 Kilder

Alm, T., Alsos, I.G., Bråthen, K.A., Karlsen, S. R., Nilsen, L., Sommersel, G.-A. & Øiesvold, S. (1994). Botaniske undersøkelser av kulturlandskap i Finnmark. 2. Lokalitetsbeskrivelser for Vest-Finnmark. Tromsø, naturvitenskap, nr. 76, 248 s, Tromsø.

Direktoratet for naturforvaltning (2007). Kartlegging av naturtyper – Verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13, 2. utgave 2006 (oppdatert 2007).

Fremstad, E. (1997): Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12: 1-279.

Fremstad, E. & Moen, A. (red.) 2001. Truete vegetasjonstyper i Norge. – NTNU Vitenskapsmuseet Rapp. bot. Ser. 2001-4: 1-231.

Gaarder, G., Flynn, K.M., Golten, I. og Midteng, R. (2011). Biologisk mangfold i Porsanger kommune. Miljøfaglig Utredning Rapport 2011:36. ISBN 978-82-8138-497-2.

Lid, J. og Lid, D.T. (2007). Norsk flora. Oslo: Det norske samlaget.

Miljødirektoratet: utkast til nye faktaark 2013
(www.dropbox.com/sh/5t9ioygg3uyubxl/zAE6LulSfs)

Sommersel, G.-A., Arnesen, G., Kristiansen, G. 2012. Kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune, Finnmark fylke. Ecofact rapport 256, 153 s.

www.artsdatabanken.no

2.5 Ortofoto/kart

Figur 1. Kart som viser lokalitetens plassering ved Porsangerfjorden, Porsanger kommune.

Figur 2. Avgrensning av gammel slåttemark på Båtneset, nordvest for Børselv i Porsanger kommune.

2.6 Bilder

Figur 3. Den østlige delen av gammel verdifull slåttemark på Båtneset, nordvest for Børselv i Porsanger kommune. Fjellet i bakgrunnen er Juovvavárri/Juovanvaara. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 4. Den vestlige delen av gammel verdifull slåttemark på Båtneset, nordvest for Børselv i Porsanger kommune. Her avgrenset av vierbusker i fuktigere områder og knauser som stikker opp i dagen med lyng og mosedekke. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

2.7 Artsliste

Vitenskapelig navn	Norsk navn
<i>Achillea millefolium</i>	ryllik
<i>Agrostis capillaris</i>	engkvein
<i>Alchemilla</i> sp.	marikåpe
<i>Allium schoenoprasum</i> ssp. <i>sibiricum</i>	sibirgrasløk
<i>Alopecurus pratensis</i>	engreverumpe
<i>Antennaria dioica</i>	kattefot
<i>Anthriscus sylvestris</i>	hundekjeks
<i>Bistorta vivipara</i>	harerug
<i>Botrychium lunaria</i>	marinøkkel
<i>Calamagrostis neglecta</i>	smårørkvein
<i>Calamagrostis phragmitoides</i>	skogrørkvein
<i>Campanula rotundifolia</i>	blåklokke
<i>Carex canescens</i>	gråstarr
<i>Carex capillaris</i>	hårstarr
<i>Carex norvegica</i>	fjellstarr
<i>Carum carvi</i>	karve
<i>Cerastium fontanum</i>	vanlig arve
<i>Chamaepericlymenum suesicum</i>	skrubbær
<i>Conioselinum tataricum</i>	russekjeks
<i>Corallorhiza trifida</i>	korallrot
<i>Deschampsia cespitosa</i>	sølvbunke
<i>Dryas octopetala</i>	reinrose
<i>Empetrum nigrum</i>	kreking
<i>Equisetum arvense</i>	åkersnelle
<i>Euphrasia wettsteinii</i>	fjelløyentrøst
<i>Festuca rubra</i>	rødsvingel
<i>Filipendula ulmaria</i>	mjødurt
<i>Gentianella aurea</i>	bleiksøte
<i>Geranium sylvaticum</i>	skogstorkenebb
<i>Geum rivale</i>	enghumleblom
<i>Hieracium</i> sp.	sveve
<i>Juncus arcticus</i>	finnmarkssiv
<i>Juniperus communis</i>	einer
<i>Luzula multiflora</i> ssp. <i>frigida</i>	seterfrytle
<i>Parnassia palustris</i>	jåblom
<i>Poa pratensis</i> ssp. <i>alpigena</i>	seterrapp
<i>Potentilla crantzii</i>	flekkmure
<i>Ranunculus acris</i>	engsoleie
<i>Rhinanthus minor</i>	småengcall
<i>Rubus chamaemorus</i>	molte
<i>Rubus saxatilis</i>	teiebær